

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

<p>PRETIULU ABONAMENTULUI.</p> <p>Pentru Austro-Ungari'a: Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr. Pentru Romani'a si strainetate: Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.</p>	<p>PRETIULU INSERTIUNILORU:</p> <p>Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.; si mai sus 5 fl. v. a.</p>	<p>Correspondentiele sè se adreseze Redactiunei „BISERIC'A si SCÓL'A.“ Èr banii de prenumeratiune la TIPOGRAFI'A DIECESANA in ARAD.</p>
---	--	---

Respunsulu

Pré Santitului Episcopu iubilaru la cuventarile de felicitare rostite in biseric'a catedrala din Caransebesiu.

Ve multiemescu din adenculu inimei, Présantite Parinte Episcópe, mie in Christosu frate, pré iubite si cuvióse Parinte Protosincele, pentru urările sincere, ce-mi faceti la serbarea de astadi a iubileului de 50 de ani ai preotiei mele; Ve multiemescu si tot-odata i-mi iéu voie de a dá óresi-care desluciri asuprá asia numiteloru merite, ce-mi aserie-ti mie, cá ele se fie puse in adeverat'a loru lumina.

La anulu 1837, inainte cu 50 de ani, cand m'am invrednicitu a primí darulu preotiei, orisontueu bisericeii nóstre romane resaritene ortodoxe, a clerului si poporului, erá ingrecatu de norii cei mai intunerecosi, biseric'a nóstra era numai suferita (tolerata.) Jurisdictiunea ei era atát de marginita, incát nici unu paraclisieru (crasnicu) nu se putea pune la biserica fara intrevenirea autoritatii din afara. Preotii ajunsi la sapa de lemn, trebuiau se dea dijma la preotii de alte confesiuni. De scóle romane confesionale mai nici vorba nu poté fi, cand in orasiulu Brasiovu in Ardealu cu 5 biserici ortodoxe, nu erá decát la biseric'a s. Nicolae o scóla pentru bucheri cu unu invetiatoriu, care fusese paraclisieru (crasnicu.) In acésta trista stare se aflá biseric'a si clerulu nostru in Ardealu. Dincóce de pétr'a craiului, in pàrtile ungurene si banatiene, desi biseric'a nóstra era in catv'a mai scutita, èr preotii intr'o stare materiala cev'a mai buna, totusi ei cá romani dreptmaritori, gemeau sub o ierarchie streina, mastera.

Aceste timpuri grele au datu nascere unui barbatu plinu de duhulu lui Dumnedieu si de zelu profeticu, care si-a propusu a lucrá pentru emanciparea bisericeii si a clerului. Elu mai nainte de tóte a cautatu se latiésca intre preotii, invetiatori si poporu cultur'a intelectuala, religiósa si morala. Spre acestu scopu a reorganisatu instituttele de teologie si preparandie, a inmultitu dupa potintia scólele populare iu sate si orasie, a conlucratu din tóte puterile la redi-

careu gimnasiulu romanescu confesionalu din *Brasiovu* si *Bradu*. Elu a lucratu cu o harnicie si intielepciune rara, ca se redice si starea materiala a bisericeii, a clerului si a invetiatoriei, infintiandu mai multe feliurite fonduri, ale caror'a capitale s'a urcatu astadi la sume considerabile Ceea-ce inse i-a zacutu mai tare la inima acestui trimisu dela Dumnedieu a fost invapaiat'a dorintia, de a vedé reinviata stravechea Metropolie resariténa ortodoxa romana, pentru a carei'a implinire n'a crutiatu nici o ostenéla, nici o jertfa.

Acestu barbatu a fost *marele Andreiu Episcopulu, primulu Archiepiscopu si Metropolitu alu Romaniloru ortodoxi din Ungari'a si Transilvani'a.*

Dar celu mai mare mecenatu, adeveratulu mantuatoriu alu bisericeii, clerului si alu némului nostru romanescu este *Unulu Domnului, Maiestatea S'a, Préimaltiatulu nostru Imperatu si Rege, Franciscu Iosif I-lea*, care urmandu traditiunei gloriosiloru sei antecesori, favoritori némului nostru in diu'a necazului, la 1864 s'a induratu a decretá reinfintiarea stravechei nóstre Metropolii romane ortodoxe, binele celu mai mare de pre pamentu, ce s'a potutu face crestineloru nostri romani dreptmaritori din Ungari'a si Transilvani'a.

Nu putienu ajutoriu s'a datu bisericeii, clerului si poporului nostru si prin *Guvernulu Maiestàtii Sale, prin Inaltulu Ministeriu alu patriei nóstre*, care la 1868 a binevoitu a mijloci prin legislatiunea tierei, cá Metropoli'a nóstra sè se inregistreze in condic'a legiloru tierei, si care la 1869 s'a induratu a recomandá Maiestàtii Sale Préinalltului nostru Imperatu si Rege apostolicu Franciscu Iosifu I-lea statutulu organicu spre gratiós'a sanctionare.

In cele din urma nu se poté petrece cu vederea poterea de viétia a intelegintiloru si a intregului poporu, acestu factoru, fara de care nu este mantuire. Acésta potere de viétia a ajutatu multu la emanciparea bisericeii, clerului si a poporului, la inmultirea

scóleloru, la recastigarea stravechei nóstre Metropolii romane-ortodoxe, o cauza plina de greutătile cele mai mari, de pedeci si traganari. Barbatii cei mai alesi dintre preotii si mireni neamului nostru grupandu-se imprejurulu *Marelui Andreiu* si a altoru conducetori subalterni, au datu totu putinciosulu ajutoriu, au adusu cele mai insufletitóre jertfe in tóte întreprinderile bisericesci, scolare si fundationale înainte si dupa recastigarea Metropoliei. Spre ilustrare voiu aduce înainte numai dóue esemple. *Bravii nostri romani Brasioveni in Ardealu au fundatu unu gimnasiu superioru impreunatu cu alte mai multe scóle, au redicatu unu edificiu scolariu monumentalu si spre acestu scopu au jertfitu mai multe sute de mii.*

Cand am venitu aici in Caransebesiu, cá se ocupu catedr'a de episcopu diecesanu, n'am avutu unde se-mi plecu capulu. Afara de o dorovoitura de móra fara curte, afara de o cadietura de casa si 21 de lantie (jugere) de pamentu paragenitu, nu am gasitu altu nimicu. Si éta, stimatiloru Ascultatori! centrulu diecesei cu ajutoriulu lui Dumnedieu si cu ajutoriulu braviloru mei diecesani, centrulu diecesei a ajunsu in starea, in care ilu vedeti astadi.

Pré Santite Parinte Episcópe, cuvióse parinte Protosincele! Tóte cele pana aci dise, trebue sè se puna in legatura cu asia numitele mele merite, despre care a-ti binevoitu a face amintire in cuventarile adresate catra mine, càci numai asia se póte aduce o judecata completa despre densele, numai asia se vor reduce ele la adeverat'a loru valóre.

Dar Pré Santi'a Vóstra si Cuviosi'a T'a, cum pricepu eu, voiti, cá folosindu-Ve de serbatórea iubileului de astadi, voiti dicu, se influintiati asupra urmatoriloru nostri, *asupra posteritátii*. Si bine faceti, deóre-ce istori'a, magistr'a vietiei, ne da probe invederate, ca esistinti'a, sporiulu si viitoriulu unei bisericici, unui cleru si a ori-carei societátii, aterna multu dela imprejurarea, daca ele au in mijloculu loru barbati, carii pentru implinirea cu credintia a datorieloru loru, pentru inaintarea binelui de comunu sunt in stare a staruí si a rabdá pana in sfersitu, carii sunt sirguiteri si fara pretensiuni si carii sunt gat'a a se lepadá de sine, de necuratele interese personale.

Inaintea cuventatoriului eu vedu o adunare mare, care ascépta dela densulu ceeace elu nu voiesce si nici nu póte dá. De aceea intrerupendu-mi aci cuventarea Pré Santite Parinte episcópe, mie pré iubite in Christosu frate! a-Ti aduce inca odata caldurós'a mea multirmita pentru buvointi'a, ce mi-ai aretatu, luandu parte la serbatórea iubileului de 50 de ani ai preotiei mele, si rogu pe Dumnedieu se-ti lungésca firulu vietii, se-mi ajungi urm'a, cá se-Ti vedi incoronate cu doritulu resultatu întreprinderile atâtu de folositóre diecesei Aradului, ce o pastoresci, pe care le-ai inceputu cu atât'a tarie, si le urmaresci cu atât'a zelu si staruintia. Asemenea Ti multiamescu de nou si Pré cuviosiei Tale, parinte protosincele! pentru sin-

cerile urári, ce mi-ai facutu astadi. Fie ca parintele cerescu se Te intarésca pe calea evlaviei, virtutii si a sciintiei, pe care Ti-ai alesu. Ve multiamescu din adenculu inimei si Domniloru Vóstre, Pré stimatiloru Ascultatori de tóta clas'a, de totu rangulu, de tóta confessiunea si nationalitatea; Ve multiamescu ferbinte pentru bunavointi'a si dragostea, ce mi-a-Ti aretatu venindu din departare si apropiare, cá se luati parte la serbarea iubileului de astadi, care este o di de santa bucurie pentru mine, si rogu pe Dumnedieu, datatoriulu tuturor bunatátiloru, ca se Ve daruésca deplina sanatare, indelungata si fericita viétia, sporiu si binecuventare in tóte ocupatiunile si întreprinderile Domniei Vóstre. Multiamescu din sufletu Onoratului Comitetu centralu, si cu deosebire membriloru reprezentantiei orasiului nostru Caransebesiu apartienetori de comitetu; ii multiamescu pentru initiativ'a, ce o a luat spre tienerea serbarei de astadi si pentru intiepletele dispusetiuni, ce a întreprinsu spre punerea loru in lucrare.

ÉR Tie, Dumnedieulu parintiloru nostrii, inchinaciune lauda si multiamita Ti aducu eu préumilitulu robulu teu, ca mai invrednicitu a ajunge terminulu de 50 de ani de cand cu ajutoriulu Teu celu préinaltu am inceputu a lucrá in vi'a préiubitului Teu Fiu pentru latirea impartiei Tale pré pamentu, a imperatiei luminei, a pazei si a dragostei. Biserica nóstre, clerulu si poporulu dreptmaritoriu in man'a T'a si-au pusu sórtea loru, ocrotese-i, apara-i si pazese-i Atotputernice!

Daruesce cerescule parinte! cele mai inalte bunatáti ale vietii Préinaltului nostru Imperatu si Rege apostolicu *Franciscu Iosifu I.* Maiestátii Sale pré gratiósei nóstre Imparatese si Regine *Elisabet'a*, Altetiei Sale imp. si reg. urmatoriulu la tronu *Rudolf* si tuturor membriloru gloriósei Case imparatesci si regesci. Intaresce cu bratiulu teu celu atotputernicu Tronulu si Imperiulu seu austro-ungaru, stai deadrépt'a lui cá sprijinitu de credintia si alipirea neclatita a numeróseloru sale popóre se invinga pe toti vedintii si nevedintii lui contrari.

Binecuventa Dómne, Dumnedieulu nossru pe Inaltu Pré Santitulu Archiepiscopulu si Metropolitanulu nostru *Miron Romanulu*, luminéza-lu, si-lu intaresce intru indeplinirea inaltei si grelei sale misiuni.

Binecuventa, Dumnedieulu indurariloru, pe toti locuitorii scumpei nóstre patrii Ungari'a, umple inim'a loru de pace, de buna intielegere si de dragoste. Tiene departe — departe de granitiile nóstre gróz'a resboiului, cá se póta lucrá in linisce la latirea culturii celei adeverate, la inaintarea si inflorirea negociului, industriei, meseriiloru, agronomiei si a altoru asemenea întreprinderi economice.

Varsa darulu celu dumnediescu asupr'a tuturor filoru diecesei mele, asupr'a inteligentiloru, preotiloru, invetiatoriloru si asupr'a întregului poporu, si ii binecuventa prin evlavie adeverata, virtute crestinésca,

prin cultura nemincinosa, prin implinirea cu credintia a datoriloru lor si prin pace si bunaintielegere.

Binecuenta, Dóme, Dumnedieulu parintiloru nostri, pe toti credinciosii din dieces'a Aradului, pe toti credinciosii Archidiecei Transilvaniei, pe toti fii Metropoliei nóstre ortodoxe resaritene romane din Ungari'a si Transilvani'a ; fa, cá pacea, bunaintielegerea, si dragostea se petróca totdeun'a in mijloculu lor, cá ei se nu uite nici pe unu minutu acelu mantuito-riu sfatu : pastrati ce aveti, ingrijiti, ca nimenea se nu ve iea cunun'a vóstra ; fa ca se crésca si sè se inmultiesca totu mai tare intre densii faptele credintiei, sperantiei si dragostei, ca si intru acést'a sè se marésca présantitulu si de mare cuvintia numele Teu, acum si totdeun'a. Amin.

Sinodulu eparchialu aradanu.

(Continuare din Nr. 16.)

Siedinti'a IV.

s'a tienstutu la 15/27. Aprile a. c. dupa amédi. Presiedinte Pré Santi'a Sa, parintele Episcopu diecesanu Ioanu Metianu. Notariu Dr. Iuliu Bonciu.

Dupace se presentéza prin presidiu mai multe essibite, cari se transpunu comissiuniloru, se pune la ordinea dilei reportul comissiunei epitropesci, carea prin reportoriulu ei Ioanu Belesiu reportéza asupra stáarii fundatiunei fericitei Elen'a Ghib'a Birt'a, carea cu finea anului 1886 a fost in suma de 53683 fl. 74 cr. ceeace sinodulu iea la cunoscintia si da absolutoriu comitetulu fundationalu pentru portarea socoteliloru pre anulu 1886.

Se pune la ordine reportulu senatului epitropescu alu consistoriului din Oradea-mare, si sinodulu la propunerea comissiunei iea la cunoscintia, ca acelu senatu a tienstutu in decursulu anului 1886 siése siedintie, in cari a resolutu 116 obiecte apartienetórie la competinti'a s'a, precum si ca pentru incasarea contribuiriloru diecesane restante dela credintiosi a emisu mai multe cercularie.

Se iean la cunoscintia ratiociniile fundatiuniloru, cari se administréza prin consistoriulu din Oradea-mare, si consistoriului i-se da absolutoriu pentru manipularia acestoru fundatiuni.

Sinodulu iea la cunoscintia reportulu consistoriului din Oradea-mare, in carele se aréta, ca fericitulu preotu Zachari'a Mihoc, fost parochu in Pocol'a cu invoirea pré demnei sale socii a testatu spre scopuri culturale bisericesci-nationale sum'a de 5000 fl. v. a. si 12 jugere de pamentu, de aseminea se iea la cunoscintia si acea dispusetiune a consistoriului de a-se tienstutu in fie-care anu parastasu pentru odichn'a sufletulu reposatulu in Domnulu. Tot de odata decide sinodulu a-i esprime pré demnei veduve remase dupa fericitulu preotu Zachari'a Mihoc condolentia.

Se pune la ordinea dilei reportulu comissiunei petitionarie, carea prin reportoriulu ei Emanoil Un-

gureanu reportandu asupr'a mai multoru petitiuni, sinodulu la propunerea comissiunei le transpune consistoriului pentru resolvire competentá.

Siedinti'a V.

s'a tienstutu in 16/28. Aprile 1887 la 10 óre inainte de amédi. Presiedinte Pré Santi'a Sa parintele Episcopu Ioanu Metianu. Notariu Ignatiu Pap.

Dupace se presentéza mai multe essibite, cari se transpunu comissiuniloru concerninte, deputatulu Vasiliu Mangr'a face propunerea, cá sinodulu se aviseze consistoriulu eparchialu a elaborá pana la procsim'a sessiune sinodala unu proiectu pentru infintiarrea unei fabrice de luminári de céra, carea se satisfaca recerintieloru tuturoru bisericeiloru din eparchia. Sinodulu transpune acésta propunere consistoriului din Arad pre langa insarcinarea cá pana la sessiunea procsima sè se pronuncie asupra ei.

Rogarea mai multoru credintiosi din suburbiulu Fabricu in cestiunea fundatiunei „Predovicu“ se transpune consistoriului din Arad pentru studiare si cercetarea causei pana la procsim'a sessiune sinodala.

Cu privire la cererea senatului epitropescu alu consistoriului din Arad de a-se sistemisé unu postu de architectu alu diecesei precum si unu oficiantu de manipulariune pre langa senatulu epitropescu, sinodulu in considerarea, ca mijlócele diecesei nu permitu crearea de posturi noue la propunerea lui Ioanu Popovicu Deseanu autoriséza consistoriulu, cá in casu de lipsa se aplice unu oficiantu in modu provisoriu pre langa senatulu epitropescu.

Punendu-se la ordine reportulu comissiunei scolare asupra reportulu senatului de scóle din Arad, dupace acestu reportu in generalu se primesce de basa la desbaterea speciala, si dupace comissiunea scolaria prin reportoriulu ei Vincentiu Babesiu aréta, ca a studiatu natur'a fondului pensionalu invetiatorescu, si dupa studiulu si datele cascigate, crede ca este posibilu a dá acelu fondu o destinatiune mai estinsa pentru intregu corpulu didacticu din diecesa propune si sinodulu aviséza consistoriulu din Arad, cá combinandu tóte imprejuráriele se elaboreze pana la procsim'a sessiune sinodala unu proiectu de regulamentu, prin carele sè se póta sporí acelu fondu, si sè se reguleze tot de odata dreptulu de pensiune.

[Va urmá.]

Dupa sinodulu eparchialu aradanu.

Lucru sciutu si recunoscutu de toti ceice pórtá in inim'a loru interesu facia de biserica este, ca in timpulu celoru doisprediece ani din urma s'au realizatu in biserice'a si in scól'a nóstra atât aici in centru in Arad, cât si in eparchia o multime de lucrári de o deosebita importantia in desvoltarea nóstra culturala.

Dar lucru de minune ! Cum, cum nu, s'a intemplatu inse, ca din momentulu, in carele s'a inceputu

a-se lucrá cu mai mare trainicia si cu sporiulu, carele vediutu este astadi de tóta lumea, si care din norocire nu se mai póte suprimá — s'au gasitu totdeuna aici in Aradu câte doi trei ómeni malcontenti. Acesti ómeni nu se puteau uitá cu ochi buni la ceea ce facea. Pentru ce? Ei vor fi sciendu. Destulu ca spre a-si poté versá veninulu au inceputu a imprasciá neadeveruri prin jurnale si cele mai nemeritate atacuri la adres'a ómeniloru, cari lucrau, si se luptau cu cele mai mari greutáti pentru a realisá binele, carele factice s'a si realizatu.

Pentru orientare vom ilustrá acésta ciudata si strania aparintia in viéti'a nóstra publica-bisericésca prin urmatórele fapte.

Era pre la anulu 1877, cand se incepuse a-se pune in practica ideí'a fondului preotiescu aradanu. Abia se publicara statutele acestui fondu si din cét'a celor doi, trei nemultiemiti de aici din Aradu se si incepù a-se respandí prin jurnale cele mai infame neadeveruri, si cele mai murdarie atacuri atât in contra fondului cá atare, cât si in contra ómeniloru, cari lucrau di si nópte pentru infintiarea si augmentarea acestui fondu.

Tot astfelu s'a procesu din acea parte si cand s'a infientiatu seminariulu. Si acésta intreprindere a fost luata in góna; er cand vorb'a era mai anii trecuti de a-se infientiá unu gimnasiu romanescu aici in Aradu atât de multu doritu de intregu clerulu si poporulu din eparchia s'a procesu totu pre acea urma. Unu corespondentu din cei doi trei, ascunsi sub masc'a anonimitáti a combatutu intr'unu jurnalulu cu tóta vehementi'a si infientiarea unui gimnasiu, sustienendu sus si tare, ca nu ne trebue gimnasiu romanescu in Arad. Si in punctulu acest'a durere, corespondentulu póte fi satisfacutu, ca celu putien pana acum si-a implinitu poff'a. Corespondentulu a pusu la dispositiunea celoru ce lu-cautau unu nimeritu pretextu, si afacerea de o cam data s'a impedeccatu.

In ceea ce privesce inse celelalte intreprinderi in butulu multimei celei mari de vorbe nesocotite, cá se nu dicem reu voitórie, lucrurile si-au urmatu cursulu lor normalu, si multiemita zelului si energiei ómeniloru de bine, s'au realizatu multe in butulu opostiunei a tout prix a celoru doi, trei ómeni, cari nu le-a voitu; ér ceea ce pana acum nu s'a potutu realisá, n'avem nici cea mai mica indoíela, se va realisá in viitoriu — urmand pre calea, pre carea am mersu pana acum, si carea recunoscuta este de clerulu si poporulu din eparchia, ca este buna, si ca ne apropiia de scopu.

Ei bine, s'a facutu ce s'a potutu, dar ce se vedi! Unulu din cei doi, trei ómeni, cari pre sub ascunsi cu neadeveruri si cu atacuri au opugnatu totu ceea ce s'a facutu, publica sub pseudonimulu „Speranti'a“ o corespondentia in Nrulu 93 alu diariului „Tribun'a,“ in carea cetim intre altele multe urmatórele :

„Am infientiat fonduri, am infientiat seminariu, am infientiat scoli rurale“ etc.

Cine?

Nu cumv'a dóra dlu corespondentu si celu unulu seau doi consocii ai sei, cari pre cand se asudá greu a se face ceea ce s'a facutu, densii opugnau, si incercau a discreditá ceea ce se face?

Da, adevverulu este, ca s'au infientiat fonduri, dar am dorí se ne spuna dlu corespondentu cu câta suma a contribuitu densulu si ceialalti dni de panur'a densulu la infientiarea si augmentarea aceluor fonduri?

Da, s'a infientatu seminariulu, dar am dorí se-ne spuna dlu corespondentu alu „Tribunei,“ cu câta suma a contribuitu densulu, si apoi se nu ne remana detoriu, si se ne spuna si aceea, cu câte sume au contribuitu la acésta intreprindere ceialalti, si anume aceea, in cari densulu s'a incercatu in trecutu, si se incérca si astadi a loví cu atât'a vehementia?

Da, adevverulu este, ca s'au infientiatu in decursulu celoru doispredece ani din urma preste 120 de scóle rurale noue; dar se ne dea voia dlu corespondentu alu „Tribunei“ se-lu intrebam, câte din aceste 120 de scóle noue le-a infientiá densulu si consocii densului?

Asceptandu respunsu la aceste intrebári vom merge inainte.

Corespondenti'a din cestiuene in punctulu „harsardului de patima,“ cu carea si-o impenéza dlu autoriu este scrisa intr'o forma si cu o maniera, incât convinsi suntem, ca omu nu este, carele se-o fi cetítu, si se nu se fia convinsu, ca propriamente de ce se tractéza.

Corespondentulu lauda mai antaiu religiositatea poporului romanu, si de sigur inspiratu de acésta religiositate, cá omu din poporu, consciu datinei de doispredece ani se incérca a loví in Pré Santi'a Sa, parintele Episcop actulu alu Aradului, in consistoriu si in sinodu din incidentulu, ca consistoriulu aradanu a aprobatu in cadrulu competentiei sale suplimentulu la statutele reuniunei femeiloru romane din Aradu si provincia, ér sinodulu a luat la cunoscintia acésta aprobare, pentrucá se póta conchide: ca aici in Aradu este: „fortia maiora, ca aici zace germenile disolutiei nóstre neperetrabila nici de Turcu, nici de Leasiu, nici de Ungur, ca totulu trebue sè se surpe de sene prin sguiduirea temeliei sale morale.“

Teribilu lucru!

Care va se dica pre primejdiosu guvernisiu ne gasim dupa dlu corespondentu!

Din norocire inse lumea s'a dsprinsu acum cu astfelu de tanguiri, le aude dela dlu corespondentu si ai sei de ani doispredece incóce, si lauda Domnului, in butulu loru lucrurile si-au urmatu, si si-urmeza regulatu cursulu lor, si incât cu potintia este, mergem inainte.

Dar se ne luminam!

Facia de atacurile publicate la adres'a dlui Episcopu nu voim a dice nici unu cuventu. Nu este datin'a nóstra nici a laudá, nici a aperá pre nimenea.

Constatam in punctulu acest'a unu singuru lucru si anume: Cele ce le-a facutu Pré Santi'a Sa sunt acte publice, vedute si cunoscute de tóta lumea. Si actele de acésta natura au o insusire: se potu gasi omeni de seam'a dlui corespondentu, cari sè se incerce se-le tagaduiésca, dar suprimá nu le póte nimenea nici odata cu atât mai putien unu corespondentu impanatu cu „hasardu de patima.“ Apoi mai au o proprietate actele de acésta natura: ele nu potu fi judecate nici de dlu corespondentu nici de noi, nici de altii; ci numai de unu judecatoriu mai nepreocupatu, de cum putem fi noi; ér acestu judecatoriu si-va face fara tóta indoiél'a la timpulu seu detorinti'a.

Incât pentru consistoriulu si sinodulu nostru eparchialu aradanu actele acestor corporatiuni sunt induse in analele eparchiei, si lumea le cunósce si astadi, si le va cunósce totdeun'a. Aceste doue corporatiuni representéza eparchi'a, ba sunt insasi eparchi'a, si este unu lucru de buna seama nesocotitu, pentru cá se nu dicem mai mult, cand ómeni cá dlu corespondentu se incérca a-le atacá in unu modu atât de bruscu. Nici consistoriulu, nici sinodulu n'a „violatu“ drepturile nimenui, ci aceste corporatiuni si-au esericiatu, si-si voru esericiá numai drepturile loru. Si daca dlu corespondentu nu este multiemitu cu ceeace se face, nu este de locu lucru de mirare, cand din corespondenti'a s'a se vede, ca nu caus'a publica este, de carea se inspira, ci cu totul altcev'a. „Capetele venerate“ nu „se pleaca patimei,“ precum afirma dlu corespondentu, dar aceste capete se inchina totdeun'a binelui publicu, si dela acestu soiu de inchinare constatatu este, ca „hasardulu de patima“ si capritiulu nimenui nu le va poté abate nici odata.

Mai amintimu apoi, ca dlu corespondentu si acum cá si de alta data se incérca a dá o lovitura seminariului diecesanu, despre carele si-permite a dice ca „in loculu Minervei vedem Pandor'a salasiluita intrensulu.“

Se-se fia ganditu óre dlu corespondentu cand a pusu pre chartia o astfelu de vorba nesocotita?

Noi credem ca nu.

Nu voim a-o crede acést'a din motivulu, ca a-celu dnu „Sperantia,“ care se incérca a lovi in seminariu, dupa aerulu si importantia, ce si-o da, este de sigur unu omu, carele are rola si votu in viéti'a nóstra publica-bisericésca. Póte ca este membru in consistoriulu si sinodulu eparchialu, in care lovesce. Si daca da, atunci suntem siguri, ca daca ar avé densu'lu cunoscintia, ca la seminariu ómenii incredintiati cu crescerea tenerimei, seau dóra unulu, seau doi dintre densii, nu si-ar face detorinti'a, atunci ar fi relevatu pre facia ceeace dóra nu-i va fi convenindu, si nu si-ar fi luat refugiu la vorbe nesocotite prin

jurnale sub masc'a anonimitatii. Pre omulu, pre carele lu-dóre, cand vede, ca unu lucru nu merge bine, descopere aceea ce densulu crede ca reu este acolo, unde reulu póte se-si affe vindecare, si nu merge in tergu se larmuiésca dupa unu metodu propriu numai tergovetiloru.

Ne mai spune in fine dlu corespondentu inca unu lucru si mai minunatu, si anume ne dice ca prin aprobarea statuteloru reuniunei femeiloru din Arad si provincia din partea consistoriului nostru, si prin luarea la cunoscintia din partea sinodului: „inregistrám o noua fasa in viéti'a nóstra sociala: scisiunea ei sub egid'a confessionalismului.“

Aici rogamu pre dlu corespondentu, se ne dea voia a-lu intrebá cine este propriamente omulu, seau ómenii, cari facu scisiune, — cei cari judecandu cu sange rece lucra pentru inaintarea causeroru publice, seau cei ce siopotescu si imprasciia vorbe nesocotite in publicu de dragulu cutarei, seau cutarei persóne?

Intr'aceea pentru orientarea publicului mare notamu, ca cestiunea cu statutele reuniunei femeiloru romane din Arad si provincia este astfelu.

Damele romane din Arad, precum ni-o spune acést'a si dlu corespondentu „cá se assigureze caracterulu romanescu alu scólei contra eventualelor ingerentie streine au decretat'o de confessional si au dedicat'o patronagiulu consistoriului gr. or. din Arad, cá sè se bucure de drepturile scóleloru nóstre confessionale, rezervandu-si damele singurulu dreptu, de a contribuí cu obolulu loru la ridicarea culturai femeii romane, — o nobila ambitiune, ce ne ridica, cáci intrens'a vedem, ca viua este inca virtutea femeii romane.“

Lucrulu este deci cu totul chiaru. Damele din Arad au decretatu intreprinderea culturala a denseloru de confessional, si in conformitate cu acestu conclusu comitetulu provisoriu alu reuniunei incredintiatu cu „esoperarea intaririi statuteloru si cu preparativele pentru constituirea definitiva“ dupace statutele au obtienutu aprobarea guvernului tierii, — a elaboratu unu suplimentu la statute, prin carele se reguléza reportulu dintre reuniune si bisericu. Acestu suplimentu s'a substernutu consistoriului, carele in siedintia plenaria l'a aprobatu, ér sinodulu eparchialu a luat acésta aprobare la cunoscintia.

Prin votulu consistoriului si alu sinodului bise-c'a a luat unu mare angagiamentu, si anume acol'a de a lucrá si dens'a in legatura cu reuniunea pentru inactivarea cât mai curend a unei scoli confessionale de fetitie.

Va se dica consistoriulu si sinodulu s'au angagiatu prin votulu loru la lucru si la ajutoriu pentru intreprinderea culturala dorita si intentionata de damele romane din Arad din motivulu cá acésta intreprindere sè se realizeze cât mai curendu, si se fia cât mai succésa.

Apoi óre asia departe se fim ajunsu noi, cá pentru lucru si ajutoriu se te espuni a fi batjocoritu!

Ar fi tristu, daca astfelu ar fi. Din noroeire inse marea majoritate a natiunei gandesce si semte altcum, si nu impartasiesce vederile dlui corespondentu.

Din cele dise, suntem siguri, ca fiecare omu ne-preocupatu se va poté convinge, ca cine este propriamente celu ce, seau ceice provóca scisiune, ér daca a face scisiuni si certe este lucru crescinescu, si-voru dá de sigur seam'a ómenii, cari le inscenéza. Intr'acea biseric'a si-va urmá cursulu seu, si Ddiu bunulu o va ajutá de sigur cá se mérga inainte.

Mai sunt in corespondenti'a sus provocata atinse si alte cestiuini, dar asupra acelor'a vom reveni cu alta ocaziune, incát vom aflá, ca este trebuintia.

Unu cocertu de plugari.

De langa Izvinu, 19. Apriliu 1887.

Domnule Redactoru! Plugarii nostri romani au adoptatu in multe comune, ideii'a salutará de a infintia coruri vocale; adeca de a infintia anumite societati, in cerculu caror'a — luandu-si de mijlocu cantarea — se se póta si densii cultivá, se póta si densii pasí pe calea progresului. Au si datu plugarii nostri destule probe de capacitatea si vointi'a loru de a inaintá; mai alesu dela infintiarea acestoru societati pana acum.

Cea mai recenta proba ni-o dete acum de curendu, corulu vocalu alu plugariloru romani din Iezvinu. — In acésta comuna se serbéza hramulu St. biserici in Duminec'a prima dupa St. Pasci, adeca in Duminec'a Tomei. In anulu acésti'a — cu ocaziunea serbarei hramului (ruga) — plugarii romani de aici, cari constituiescu corulu vocalu, s'au preparatu de a dá, in onórea acestei serbatori, unu cocertu, impreunatu cu o piesa teatrala si cu jocurile „calusierulu“ si batut'a.

Erá pe la 8^{1/2} óre sér'a, cand unu numerosu publicu, adunatu in siatr'a facuta pentru acestu scopu inaintea bisericeii, asteptá cu nerabdare se véda rezultatele reportate de plugarii romani in urm'a osteneleloru loru. — In fine aparú pe bina bravulu invetiatoriu si conducatoriu alu corului, Ioanu Mateic'a, carele salutá publiculu adunatu prin o cuventare fórte nimerita, si carea se sferí intre aplause neintrerupte. Acum se incepú cocertulu cu frumosulu „motto“: „Cántarea ne insufletiesce.“ Dupa „motto“ urmá inadata „Juna de roman sum“ esecutata de corulu barbatescu cu multa precisiune; apoi „Hor'a Sinaii“ esecutata de corulu micstu. — Dupa cántare se aretá pe bina unu scolaru cá de vre-o 10—11 ani, carele declamá poesi'a „Mai nainte si acum“ de I. Grozescu, cu multa presentia de spiritu. Urmara apoi cántarile: „Junimea parisiana“ coru barb.; „Luntrasiulu“ coru micstu; tóte esecutate cu cea mai mare precisiune. S'ar mirá cinev'a, cum nisce plugari romani potu se cánte atát de armoniosu, incát se stórca aplause frenetice si dela omulu celu mai neinteresatu. — Si totusi e asia!

Dupa cocertu urmá pies'a teatrala: „Cinelu, cinelu“ de V. Alecsandri. Actori in acésti'a scena au fost: coristulu Constantinu Caruntu, unu plugariu onorabilu din Iezvinu, carele in rol'a sa, unde represintă pe „boiariulu mosiu Sandu“, si-a aretatu pe deplinu capacitatea si destertatea sa. Rolulu lui „Grauru“ l'a jucatu coristulu Florea Negru, carele prin nimeritele sale gesticulatiuni a facutu

ca publiculu se nu mai incete cu aplausele. Rolurile „Smaranditei“, a „Floriceii“ si a „Tincutiei“ le-au jucatu Dsiórelle Mari'a Steiner, Iohan'a Steiner si Cati Garspari; cari de si streine de origine, totusi, din atragere catra limb'a romana, s'au imbiatu de a jucá aceste roluri, pre cari le-au si jucatu cu destula precisiune. — Dupa pies'a teatrala au urmatu frumósele jocuri nationale „Calusierulu“ si „Batut'a“, jucate de 11 plugari coristi, imbracati in frumosulu si pitoresculu costumulu nationalu. Aceste jocuri reusira de minune. Dupa finea jocuriloru, bravulu teneru si instruatoriu alu acestoru jocuri, Dlu Georgiu Despot, tienú o cuventare fórte frumósa, prin carea descrie cu cele mai vii coloru frumseti'a si insemnatatea acestoru jocuri.

Dupa tóte acestea urmá dansulu, carele durá pana la diu'a alba; cand apoi se departara toti, ducendu cu sine cele mai placute suveniru; si totodata firm'a convingere cá, unde domnesce pacea si bun'a intelegere intre factorii conducatori ai poporului, acolo poporulu infloresce; merge siguru pe calea progresului.

Durere inse, cá sunt fórte putiene comunele acelea fericite, in cari armoni'a se nu fie datu locu disarmoniei si certeloru intre acésti factori conducatori. Sunt multi ómeni cari, pentru invidi'a loru personala, ambla se strice — déca sunt — institutiunile frumóse din o comuna, ce stau dóra sub conducerea unei'a dintre persónele neplacute loru; ér déca in comuna nu sunt inca atari institutiuni, atunci ambla cu tot pretiulu cá se faca opositiune la ori-ce intreprindere de feliulu acésti'a.

Dea Domnulu, cá viitoriulu, in calea sa, se stérgea astfelu de neintelegeri; ér esemplulu Izvineniloru si a altoru comune vrednice de lauda, se aiba cáti mai multi imitatori! —

n—c.

D i v e r s e .

* *Himenu.* Dlu Dr. Georgiu Vess'a, medicu in Socodoru, si-a serbatu Duminec'a trecuta cununi'a cu domniórá Iulian'a, fic'a dlui Georgiu Florescu din Aradu.

Felicitám pre tener'a parchia, si i-dorim viétia fericita! —

* *Himenu.* Dlu Dr. Aureliu Halic, promovatu de doctoru in sciintiele medicale in 26. Februaru st. n. 1887., noulu medicu alesu in Paulisiu — com. Arad, — filulu preotului din Bars'a — com. Arad — Zacharie Halic, — si-au serbatu logodn'a in Budapest'a la 8. Maiu st. n. cu Dómn'a veduva Rosiescu nasc. Nathali'a Bogdanu, fic'a fericitului Vincentiu Bogdanu fostu deputatu dietalu si advocatu. — L. S.

* *Primirea unui preotu de parochianii sei.* Cetim in „Gazet'a Transilvaniei“ urmatórele: In 26. Aprile st. v. Rísnovenii au facutu o primire frumósa nou alesului loru preotu Ioanu Hamsea, care sosi in diu'a aceea din Sibiu, cá se-si ocupe postulu seu de preotu. Tenerulu preotu a fost intempinatu cam la unu milu departare de Rísnovu de unu banderiu de 100 de calareti sub conducerea lui G. Proc'a jur., si mai multe carutie. In momentulu intelnirei dlui invetiatoriu N. Ilie tienú o vorbire de bineventare, la care tenerulu preotu multiami pentru primirea, ce i-se face, apoi incunjurandu-i trasur'a 10 tineri in costumulu nationalu, purcesera toti la cas'a parochiala. Aici poporulu adunatu i-lu salutá cu strigate de „se traésca“, ér preotulu le multiami din nou pentru primirea caldurósa si le promise, cá va lucrá tóta viétia s'a

pentru binele si fericirea credinciosiloru sei. — Tenerulu preotu a absolvatu si drepturile la universitatea din Pest'a si Vien'a.

* *Daun'a causata* prin foculu din Curticiu, despre carele am reportatu septeman'a trecuta dupa constatarile oficiale se urca la sum'a de 62,590 fl. Au arsu 102 case, 66 de grajduri si 203 de zidiri de economia mai mici si o móra de vaporu. Dintre casele arse au fost din norocire assigurate 91 cu o suma de 48,457 fl. Dupace inse societátile de asigurare nu rebnifica daun'a intréga, ci numai pentru pátile arse din edificie, astfeliu daun'a causata prin acestu inspaimentatoriu focu se póte computá la sum'a de 25—30,000 fl. Pentru incendiati sau facutu in mai multe pátii colecte, — dar despre acestea vom vorbí mai pre largu in numerulu viitoriu.

* *Multiamita publica.* Subscrisulu in numele comitetului gr. or. romanu din Cladov'a vinu prin acést'a a esprime cea mai profunda multiamita onoratului domnu Franciscu Buczurka, notariu in Minisiu si onoratei Dsale socii, cari au donatu pre seam'a scólei nóstre confessionale din Cladov'a unu clopotu de o greutate de 35 chilograme si alu carui pretiu dimpreuna cu spesele de transportu este de 53 fl. 70 cr. Ddieu se-le resplátésca insutitu si inmiitu marinimosiloru contribui acésta jertfa adusa intru inaintarea invetiamentului. Cladov'a, 29. Aprilie 1887. — Michailu Jurc'a, parochu si presiedintele comitetului parochialu.

* *Multiamita publica.* Sfatulu braviloru preoti Georgiu Cornea si Atanasiu Bradeanu, precum si a subscrisului, prindiendu-se la animile mai multoru parochiani din Chisindi'a carii pentru infrumsetiarea si ornarea casei lui Dumnedieu a cumperatu pe sém'a stei biserici mai multe ornate bisericesci — precum Firond'a Mercea, unu epetrafiru Elen'a Ios'a (Ioza) 2 procovetie fine — Macrin'a Bradeanu unu liturgieru — Stefanu Cesia si soci'a s'a Marinca, a cumperatu unu prapore in pretiu de 15 fl. — a mai contribuitu la cumperarea unui praporu de matasa cu firu si ciucuri auriti urmatorii: Teodor Mercea 5 fl. Teodor Tamasiu 5 fl. Onica Carnatiu si soti'a s'a Anna 5 fl. Ioanu Lupasiu, Mihaiu Mercea, Lupu Fica, Ioanu Bodea a vanului, Firond'a Mercea si Ignatu Stanu fie-care câte 1 fl. Teodor Rujá, Ón'a Rujá, Simionu Tamasiu, Floare Tamasiu, Mari'a Tamasiu, Ioanu Stanu, Mihaiu Tulea fie-care câte 50 cr. Zorinca Carnatiu, Mart'a Fauru, Iacobu Sulincénu, Teodosie Mercea, Zacharie Cornea, Iovanu Andelu si Teodor Lupasiu câte 40 cr. Apoi Vurvór'a Abrudénu, Ravec'a Rasc'a, Sibinc'a Bardanu, Ioanu Mariutia, Floritia Morcanu, Boriti'a Cornea, Mariuc'a Cesia, Flurie Cornea, Simdiana Tamasiu, Teodor Carnatiu si Sumin'a Stanu fie-care câte 20 cr., pentru care fapte demne de imitatu subscrisulu in numele comitetului parochialu pe acést'a cale le esprimu cea mai caldurósa multiamita dorindu-le ca hunulu Dumnedieu se le inmultiésca averile si se póta si mai multu contribui la infrumsetiarea si radicarea casei lui Dumnedieu, éra esemplulu loru se-lu imiteze mai multi bine credinciosi crestini. — Chisindi'a, in 28. Aprile 1887. Filimonu Ardeleanu, presiedintele com. par.

† *Necrologu.* Petru Serc'a, invetiatoriulu scólei parochiale inferióre de baiati din Secusigiu, — dupa indelungatu morbu de peptu, suportatu intr'unu síru de ani, — la 24. Aprile v. a. c. desu de deminétia, cuminecatu cu st. sacraminte ale moribundiloru in alu 47-lea anu alu etati, alu 29-lea alu servitiului invetiatorescu, si in alu 28 alu casatoriei sale, adormi in Domnulu, lasandu intr'unu doliu neexprimabilu prin cuvinte omenesci, pre so-

ci'a s'a Sofi'a Mosiesculu, 7 orfani minoreni; numerosi consangeni, amici si cunoscuti.

Inmormentarea densului s'a indeplinitu la 25 l. e. la 1 óra p. m. sub conducerea a loru 6 preoti cu 5 invetiatori; — participandu elevii dela ambe scólele de baiati din locu, — in fati'a unui publicu immensu, cu concursulu tuturoru notabilitatiloru nóstre parochiale, si a intregului poporu orth. rom. din Secusigiu.

Chiar si notabilitati streine din localitate au luat parte la conductulu funebru.

Predic'a funebrala a rostit'o preotulu nostru orth. rom. din comun'a mixta Fenlacu, — asia de meduosu, cât a storsu lacrimelututororu celoru presinti.

Decesulu si multu regretatulu invetiatoriu Petru Serc'a posedea nesce atribute, cari cu permisiunea Prea onoratei Redactiuni, le consideru de demne a orná paginelle fóieli nóstre „Biserica si Scol'a.“

I. Morbosu de ani a suportatu gravitatea morbului cu o resignatiune prestantissima din er'a de auru a Christianismului: Cei ce l'au cunoscutu mai de apróe atetáza unisono, cà nici cand nu l'au auditu murmurandu in contra sórtei, ce-i croise morbulu formidabilu.

II. Avea nesce maniere atât de atractive, in cât din cei 70—80 scolari, arare ori lipsiá câte vr'unulu dela scóla. — In dilele de recreatiune, necum sè se retraga scolarii din ariatulu scólei, dupa cum se intempla pre aiurea, ei veniau toti éراسi numai in curtea scólei sè se jóce.

III. Erá promptu in servitiu. Dispusetiunile consistoriului le executá a d l i t e r a m. Inviatiunile si capacitatile inspectorului cercualu, le efectuiá cu tóta acuratéti'a.

IV. Elevii sei erau pururea marturisiti si cuminecati in st. posturi, premergendu insusi cu exemplulu seu.

V. Erá ingeniosu, conscientiosu si francu. O avutiá de idei clare pronuciá la anumite ocaziuni; asia d. es. in fati'a ómeniloru nereligiosi si nemorali exclamá „Cu emulu blastematu, de te-ai ascunde intre 70 de cruci; tot te reafia mân'a lui Ddieu, si Te fulgera mani'a Lui.“

VI. Erá diligentu. In butulu gravului seu morbu, prestá examine bune; une-ori distinsé.

VII. Erá intogma precum pretinde Pedagogi'a, iubitoriu de copii. Cu tóte cà-i persuadeau superioritatile, se incete de a prelege; nu a voit a parasi scól'a pana ce a potutu stá pre pecióre, dicendu: „Mare onóre este unui pioneriu alu culturei nationale-bisericesci a mori chiar in campulu Museloru.“

VIII. Cand inimicii sei personali, pretindeau se ésa din scóla pre cuventulu, cà morbulu seu influintiéza asupr'a scolariiloru, respundea „Multi invetiatori, professori si inspectori patimescu de peptu“ si inca nu s'a aflatu nimenea se-i scóta din scóla sub pretextulu citatu.

IX. Erá dexteru conducetoriu de cancelaria. Agen-dele resortului culturalu proviedute de densulu sunt modelu: — si ingeniosu capacitaru a Epitropiei parochiale. Pre cât timpu a influintiatu densulu asupr'a parochiei, capitalulu bisericescu a crescutu repede la mii, — respective asupr'a cassariatului culturalu. Toti trei invetiatori nostri din Secusigiu si capetau beneficielututororu: p u n c t u a l u.

X. Economu bunu inca a fostu. — Functiunandu de a rondulu in 4 parochii mice, respective la scóle cu micu salariu, — si-a alimentatu sufficientu si imbracatu decentu, numeros'a familia. — Se intielege: a avutu langa sine o socia diliginta si parsimona.

Chiar si o modesta avere si-agonisise. Avendu predilectiune catra comerciulu si industria, pre doi fii ai sei mai mari i-a datu de au invetiatu comerciulu, cari acum sunt deja comii; ér unulu mai teneru este invetiacelu de

industria. — Cand cineva i observá: cum de si-a datu fiii la comerciul si industria, ingeniosu replicá „Casele cele mari de prin cetáti sunt proprietáti ale comerciantiloru si industriasiloru.“ Intregulu seu avutu lu-elocase in tómn'a anului 1884 in cerealii. Erá plinu podulu grandiósei scóle din Secusigiu. — Prin incendiulu induratu inse la 21/XI. a dísului anu, deardiendu-i tóte cerealiile, s'a redusu la extrema miseria, contr'a carei'a repetu nu a murmuratu nici odata, ci cu o rara resignatiune crestina a suferitu si asta formala catastrofa formidabila.

XI. Avea — cum am atinsu — dau cu socotéla cá toti ómenii sinceri si justí — si inimici. „Vedé-lu-voru pre carele l'au impusu. — „Scaunulu seu este acum vacantu; vom vedé cu cine lu voru reimplé.

Pigmeii si pusilanimii, numai atunci se destépta a stimá ap'a, cand deséca fántan'a. Numai atunci apretiéza valórea morei, cand i-se fránge rót'a!!!

XII. Aretatele atribute lu-facusera iubitu si la superioritate, carea inca a sentitu fórté perderea densului. Inspectorulu concernentu erá presentu la inmormentare, si carele nu este debilu oratoru bisericescu, cáci de regula unde participa la inmormentari densulu tiene cuventare. Acum desi aretá cá are cuventare preparata in posunariu „si erá rogatu de preoti se predice, — dau cu socotéla emotionatu fiind de perderea unui invetiatoriu priceputu, díligentu si conscientiosu — excusandu-se sub cuventulu cá este indisposu, — nu s'a incumetatu, a rostí cuventulu funebru. — Antisti'a parochiala locala; preotii, invetiatoriulu scólei superióre si comitetulu, din stima ce avú cátrá defunctulu, inca au facutu tóte, ce le-au statu in póntia pentru de a aranjá inmormentarea conform demnitátiéi unui invetiatoriu binemeritatu; respective a promisu a face tot prin ce i-ar poté mangaiá si ajutá miser'a familia, — anume: Preotulu mai tineru S. Isfanescu, s'a angajatú a substituí catedr'a invetiatorésca in favórea familiei; deci gratuitu pana la finea anului curentu scolaru; apoi invetiatoriulu Margineantiu va provedé cantoratulú pana la 1. Septemv্রে érási in favorulu familiei.

La pórt'a cemeteriului asteptara tóte trasurile membriloru de comitetu, la numeru 30 cá se trasporté pre dame, preotii, invetiatorii si inteligentii cari au participatu la inmormentare; — la ale sale.

Inspectorulu, la rondulu seu dise cá va lucrá intre marginile legeri, pre calea Consistoriului, celu ce si in trecutu a datu probe multe cá scie protege familiile functionariloru Diecesei, — veduv'a si orfanii baremu unulu séu doi ani sè se mai adapostéasa in actualulu localu, cáci de presentu nu au unde-si plecá capulu!

De incheiare, se dícemu din anima: „*Fie-i invetiatoriului Petru Serc'a tórin'a usióra si memori'a neuitata!*“

Unu amicu; in numele tuturoru condolentiloru.

Avisu.

Aducemu la cunoscinti'a tuturoru P. T. D. D.,

cari au binevoitu a ni onorá cu increderea loru in ori ce cause tipografice, cá localulu tipografiei, dela 1. Maiu st. n. se afla tot in piati'a Tókóly, dar vis-à-vis de cass'a parochiala in coltiulu stradei Adam.

ADMINISTRATIUNEA.

Concursu.

Nr. 1046. B.

Conform conclusului comitetului parochialu din **Cos-teiu**, se escrie concursu pentru deplinirea parochiei vacante de clas'a prima de acolo.

Emolumintele sunt:

1. O sesiune de pamentu constatatória din 30 de jugere catastrale;

2. Tacele stolarie precum sunt in usu de presinte;

3. Interesele de cáte 6% dupa capitalulu de 902 fl. 44 cr. primitu dela societatea calei ferate, pentru espropriarea unei parcele din sesiunea parochiala.

Daca se va alege unu preotu calificatu pentru parochiele de frunte consistoriulu se deobliga a-i spori dotatiunea de susu pana la sum'a de 800 fl. pe anu, din venitulu sesiunei a dou'a, menitu fondului preotiescu.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia sunt avisati a-si substerne recursele loru instruate conform dispusetiuni-loru statutului organicu si regulamentului pentru parochii pana la 20. **Maiu cal. v. a. c.** concernintelui protopresviteru Georgiu Cratiunescu, si a-se presentá in vre-o Dumineca, seu serbatóre in sant'a biserica de acolo spre a-si aretá desteritate in cele rituale si in oratori'a bisericesca. Arad, in 16. Aprilie 1887.

Consistoriulu gr. or. alu Aradului:

Acestu concursu s'a rectificatu prin consistoriu, in form'a s'a de acuma.

Ioanu Metianu, m. p.
Episcopu.

—□—

Pentru vacant'a parochia gr. or. romana din **Căcă-reu**, cu carea e imbinatu si postululu de invetiatoriu dimpreuna cu salariulu si celelalte venite invetiatoresci, cari venite dimpreuna cu cele parochiali se urca peste 400 fl. afara de quartiru, gradina si lemne de incalditu — prin acést'a se escrie concursu pana la 17. **Maiu a. c. st. v.** in carea di va fi si alegerea, deci concurentii pana la acestu terminu se-si substérna recursele loru pe calea oficiului protopresviteralu din Buteni (Butyin) si se dovedésca ca sunt indreptatiti a functioná si ca invetiatori.

Căcarau, la 10. Aprilie 1887.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **CONSTANTIN GURBANU, m. p.** protopresviteru.

—□—

Nemicindu-se alegerea de preotu intemplata la 15/27. Aprilie an. trecutú 1886., in comun'a **Varasieni** cu fili'a **Copaceni**, — la ordinatiunea Venerabilului Consistoriu oradanu de dto 23. Fauru Nr. 95. B. a. c. — pentru indeplinirea acestei parochii Varasieni cu fili'a Copaceni — cá parochia organizata de a III-a clasa se escrie concursu cu terminu de alegere pe 25. **Maiu st. v.** — s'au Luni dupa santele Rusali.

Doritorii de a ocupá acést'a parochia au a-si trimite recursele adresate Comitetului parochialu subscrisului protopresviteru — pana la terminulu sus indicatu — instruite conform regulamentului pentru deplinirea parochieloru; — se notifica in sa cá in lips'a casei parochiale — pana la edificarea casei, — quartirulu recerutu pentru alegandulu preotu — se va esarendá prin comitetulu parochialu.

Datu in siedinti'a Comitetului parochialu tiennta in 29. Aprilie 1887.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **ELI'A MOGA, m. p.** protopresviterulu Beinsului.

—□—